

ב"ל (חיפה) 14836-11-12 - עמאר סלוא נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (חיפה) 14836-11-12 - עמאר סלוא נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה חיפה

ב"ל (חיפה) 14836-11-12

עמאר סלוא

ע"י ב"כ - עו"ד ח'יר

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ - עו"ד מוהנד

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

[17.01.2013]

כב' השופטת איריס רש

פסק דין

1. בפני ערעור של הגב' עמאר סלוא (להלן - המערערת) על החלטת ועדה רפואית לעררים מיום 10/9/12 (להלן - הועדה) שניתנה במסגרת ענף נכות כללית על פי סעיף 211(א) לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה - 1995. בהחלטתה קבעה הועדה כי למערערת נכות זמנית משוקללת בשיעור של 54% לתקופה שמיום 1/4/12 ועד ליום 31/12/12 (להלן - ההחלטה).

טענות המערערת

2. הועדה טעתה בקביעת שיעור הנכות בגין האנמיה ממנה סובלת המערערת שכן הועדה קבעה למערערת נכות לפי סעיף 2(א)ב לתוספת לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), תשט"ז - 1956 (להלן - התקנות). שיעור הנכות לפי סעיף 2(א)ב עומד על 20% ולא על 10% כפי שנקבע למערערת.

3. הועדה טעתה בקביעת שיעור הנכות בגין דלקת כיבית של המעי הגס משקבעה למערערת נכות בשיעור של 10% לפי סעיף 13(2)(א) לתוספת לתקנות המתייחס לדלקת כיבית של המעי הגס בצורה קלה עם 3-4 יציאות ליום, ללא אנמיה, ללא השפעה על המצב הכללי, זאת בעוד שהועדה עצמה קבעה שהמערערת סובלת מאנמיה. לפיכך, היה על הועדה לקבוע את שיעור הנכות של המערערת לפי פריט הליקוי 13(2)(ג) המתייחס לדלקת כיבית של המעי הגס בצורה יותר מבינונית, עם התלקחויות תכופות, אנמיה, מצב תזונתי ירוד ומזכה בנכות בשיעור של 50%.

4. הועדה קבעה למערערת נכות זמנית בגין אבן בכליה בשיעור של 20% מאחר והמערערת הצהירה בפני הועדה שהיא אמורה לעבור ניתוח להסרת האבן. הניתוח בוצע אך לא צלח והתברר שהמערערת סובלת מאבנים נוספות בדרכי השתן.
טענות המשיב
5. לא נפלה טעות בקביעת שיעור הנכות של המערערת בגין האנמיה. הועדה קבעה למערערת נכות מתואמת לפי סעיף 2(א)-(ב) בשיעור של 10%.
6. הועדה לא טעתה בקביעת סעיף הליקוי בגין דלקת כיבית של המעי הגס. המערערת קיבלה נכות בגין אנמיה קלה (10%) בעוד שסעיף הליקוי 13(2)(ג) דורש אנמיה בולטת. מכל מקום, בחינת סעיף הליקוי והתאמתו הינו ענין שברפואה המסור לשקול דעתה של הועדה.
7. הועדה קבעה למערערת נכות זמנית בגין אבנים בכליות לפי מצבה במועד התכנסות הועדה. הועדה אינה יכולה להתייחס לתוצאות ניתוח שנערך לאחר הדיון בועדה.
דיון והכרעה
8. לאחר שעיינתי במסמכים המצויים בתיק ולאחר ששבתי ושקלתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערעור להתקבל חלקית כמפורט להלן.
9. הלכה פסוקה היא כי בית הדין מוסמך לדון במסגרת ערעור על החלטות ועדות רפואיות לעררים רק בשאלות משפטיות. כבר נקבע, כי במסגרת סמכותו בוחן בית הדין אם הועדה טעתה בשאלה שבחוק, חרגה מסמכותה, הסתמכה על שיקולים זרים או התעלמה מהוראה המחייבת אותה [עב"ל (ארצי) 10014/98 הוד - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע לד 213 (1999)]. עוד נקבע, כי קביעת שיעור הנכות וסעיפי הליקוי הרלוונטיים הן קביעות רפואיות מובהקות הנמצאות בתחום סמכותה הבלעדית של הוועדה ובית הדין אינו מוסמך להתערב בהן [עב"ל (ארצי) 217/06 בן צבי - המוסד לביטוח לאומי, (22.6.2006)].
10. בענייננו, כפי שעולה מקביעת פריט הליקוי שנקבע למערערת בגין אנמיה, הועדה קבעה למערערת נכות מתואמת לפי פריט ליקוי 2(א)-(ב) בשיעור של 10% בגין אנמיה קלה (וזאת לנוכח העובדה שסעיף 2(א) קובע שיעור נכות של 0% וסעיף 2(ב) קובע נכות בשיעור של 20%). כאמור לעיל, קביעת שיעור הנכות וסעיפי הליקוי הרלוונטיים לרבות קביעת נכות מתואמת הן קביעות רפואיות מובהקות הנמצאות בתחום סמכותה הבלעדית של הוועדה ובית הדין אינו מוסמך להתערב בהן.
11. כך גם, לא מצאנו טעות משפטית בקביעת נכותה הזמנית של המערערת בגין אבנים בכליות. טענות המערערת מתייחסות למצבה הרפואי לאחר הניתוח וזאת משעה שהניתוח נערך לאחר הדיון בועדה. בנסיבות אלו, מובן מאליו שהחלטת הועדה אינה יכולה להתייחס לתוצאות הניתוח.
12. לעומת זאת, הועדה קבעה למערערת נכות בגין דלקת כיבית של המעי הגס לפי סעיף 13 (2)(א) לתוספת לתקנות, כאשר בסעיף זה נקבע כי הוא חל במקרה שלנפגע אין אנמיה, זאת בעוד שהועדה עצמה קבעה שהמערערת סובלת מאנמיה והעניקה לה נכות בגין פגימה זו וזאת ללא כל נימוק או הבהרה.
13. אשר על כן, אנו מקבלים את הערעור באופן חלקי, כך שעניינה של המערערת יוחזר לוועדה באותו הרכב, על מנת שתתייחס לפריט הליקוי המתאים למצבה הרפואי של המערערת בגין הדלקת הכיבית של המעי הגס וזאת בהתחשב בקביעת הועדה בדבר האנמיה של המערערת.
החלטת הועדה תהיה מפורטת ומנומקת.
14. המשיב ישא בהוצאות המערערת בגין הליך זה בסך כולל של 1,500 ₪ אשר ישולמו לידי המערערת תוך 30 ימים מהיום.
15. לצדדים מוקנית, תוך 30 ימים מהיום, זכות לבקש מבית הדין הארצי בירושלים רשות לערער על פסק הדין. ניתן היום, ו' שבט תשע"ג, (17 ינואר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.